

nogle af de andre initiativer, som regeringen har taget.

Derfor er det alt andet lige svært at tro på, at selv de nye og positive initiativer, regeringen har taget på området – jeg tror, at man er oprigtigt bekymret for udviklingen på området – vil påvirke forbruget i nævneværdig grad.

Der må tages flere initiativer, og det er jo bl.a. baggrunden for dette beslutningsforslag fra Kristendemokraternes side.

Venstres ordfører, hr. Flemming Oppfeldt, som jeg havde lejlighed til tidligere at veksle ord med, fremlagde et synspunkt, som flere andre ordførere – borgerlige ordførere, kan man vel sige – har givet udtryk for i debatten, nemlig at man ikke vil tvinge kommunerne til at nedsætte de her forebyggelses- og bevillingsnævn.

Man kan selvfølgelig godt vælge at tale om tvang i den forbindelse, men så skulle man i virkeligheden kalde meget af det, som dette Folketings beslutter sig for i forhold til kommuner og amter, for decideret tvang.

Derfor er det da lidt søgt, synes jeg, når hr. Flemming Oppfeldt lige på dette område finder, at tvangen er helt urimelig stor, så meget desto mere som vi jo ikke med beslutningsforslaget lægger op til, at man her i København skulle kunne beslutte sig for ikke at lade udskænkning af øl i f.eks. Tivoli fortsætte. Der står intet i beslutningsforslaget, som lægger op til, at man i København skal være tvunget til ikke at lade øl blive udskænket på offentlige steder, hvor der f.eks. er børn, der overværer det, som hr. Flemming Oppfeldt sagde. Det står der intet om. Den kommunale kompetence er der ikke gjort noget ved i forhold til vores beslutningsforslag. Det eneste er, at man får bragt forskellige aktører sammen i forebyggelses- og bevillingsnævn, som samlet kan lægge en slagplan for, hvordan man i den enkelte kommune får nedbragt det høje alkoholforbrug og kommer misbrug til livs.

Jeg synes, det er ret utroligt – der udmærker, synes jeg, hr. Flemming Oppfeldt sig som den eneste i debatten – at man kan være så betonagtig i sin tænkning, at tingene skal være i meget separate kasser, når vi taler om det her område, altså én kasse, hvor man tænker erhvervs politik, og én kasse, hvor man tænker social- og forebyggelses politik. Man skal være meget liberal – eller jeg ved ikke, hvad man skal være – for at tænke på den måde, men det går stik imod det, som vi normalt gør herinde: Vi prøver at tænke tingene ind i en sammenhæng, fordi de jo hæn-

ger sammen. Men det må konstateres, at det er Venstre ikke umiddelbart sindet at gøre.

Jeg vil godt sige tak for den ordførertale, som hr. Ole Vagn Christensen holdt på Socialdemokratiets vegne. Jeg synes, det var en fin tale, også med et godt historisk perspektiv på sagen her, som altså daterer sig helt tilbage til 1991, hvilket hr. Ole Vagn Christensen gjorde rede for.

Men også fordi netop den socialdemokratiske ordfører bragte tingene ind i den sammenhæng, at man altså ikke kan se isoleret på, hvad man gør på f.eks. skatte- og erhvervsområdet i forhold til, hvad der rent faktisk kommer til at ske på socialområdet.

Og jeg er glad for, at hr. Ole Vagn Christensen på Socialdemokratiets vegne erklærede sig åben over for den grundlæggende idé om forebyggelses- og bevillingsnævn, men at man gerne vil se nærmere på den konkrete udformning af et egentligt forslag, sådan som også den radikale ordfører, hr. Naser Khader, redegjorde for på Det Radikale Venstres vegne.

Hr. Naser Khader sagde i øvrigt, at forslaget ikke kan stå alene, at der skal en række andre initiativer til, og det er jeg fuldstændig enig i. Men jeg synes sådan set også, at det er det, som forslaget rent faktisk lægger op til, nemlig at spørgsmålet om lokal alkoholpolitik altså ikke bare er, at man diskuterer hvor mange eller hvor få bevillinger, eller hvor længe de skal være, men at man netop får skole-hjem-samarbejdet ind i det, får inddraget de unge osv., hvilket vi også har lagt op til i vores forslag.

Så man kan sige, at ideen om et forebyggelses- og bevillingsnævn netop er at bruge det som et springbræt for en bredspektret indsats kommunalt, hvor man inddrager mange aktører, sådan som jeg også forstod Det Radikale Venstre gerne ville.

Kl. 17.55

Selv om Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti afviste beslutningsforslaget, så kom man dog dér med nogle argumenter, som ikke var helt så fastlåste endda, som vi i hvert fald hørte det fra Venstres ordfører, uanset at man ikke mener, at kommunerne skal pålægges at nedsætte de her forebyggelses- og bevillingsnævn.

Fru Colette Brix' bemærkninger om, at det måske også kunne være fornuftigt at se de her ting i relation til, hvad der sker, når vi tænker på strukturreformen, kan selvfølgelig have noget på sig. Det overvejede vi også, da vi fremsatte beslutningsforslaget, for forhandlingerne om en